

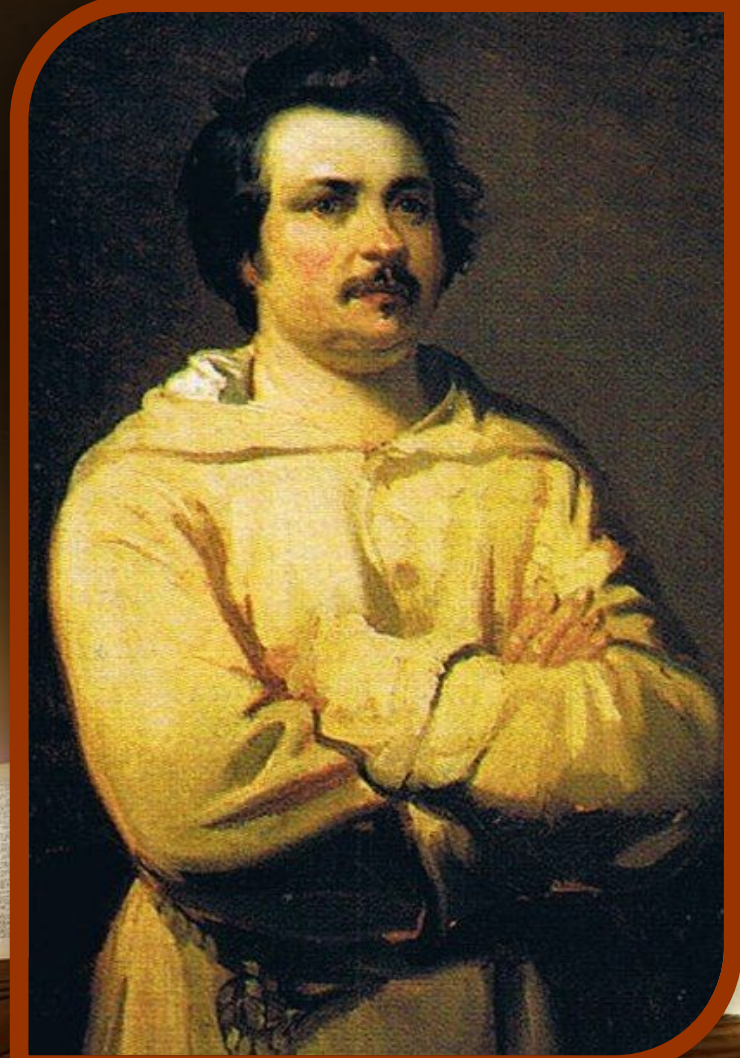
The background of the slide features a warm, golden-brown color palette. It includes a stack of several old, thick books with worn leather covers. To the left, a brass candlestick holds a white candle. In the foreground, an open book lies flat, and a pocket watch is resting on its pages. The text is overlaid on this background.

Оноре де Бальзак

(1799-1850)

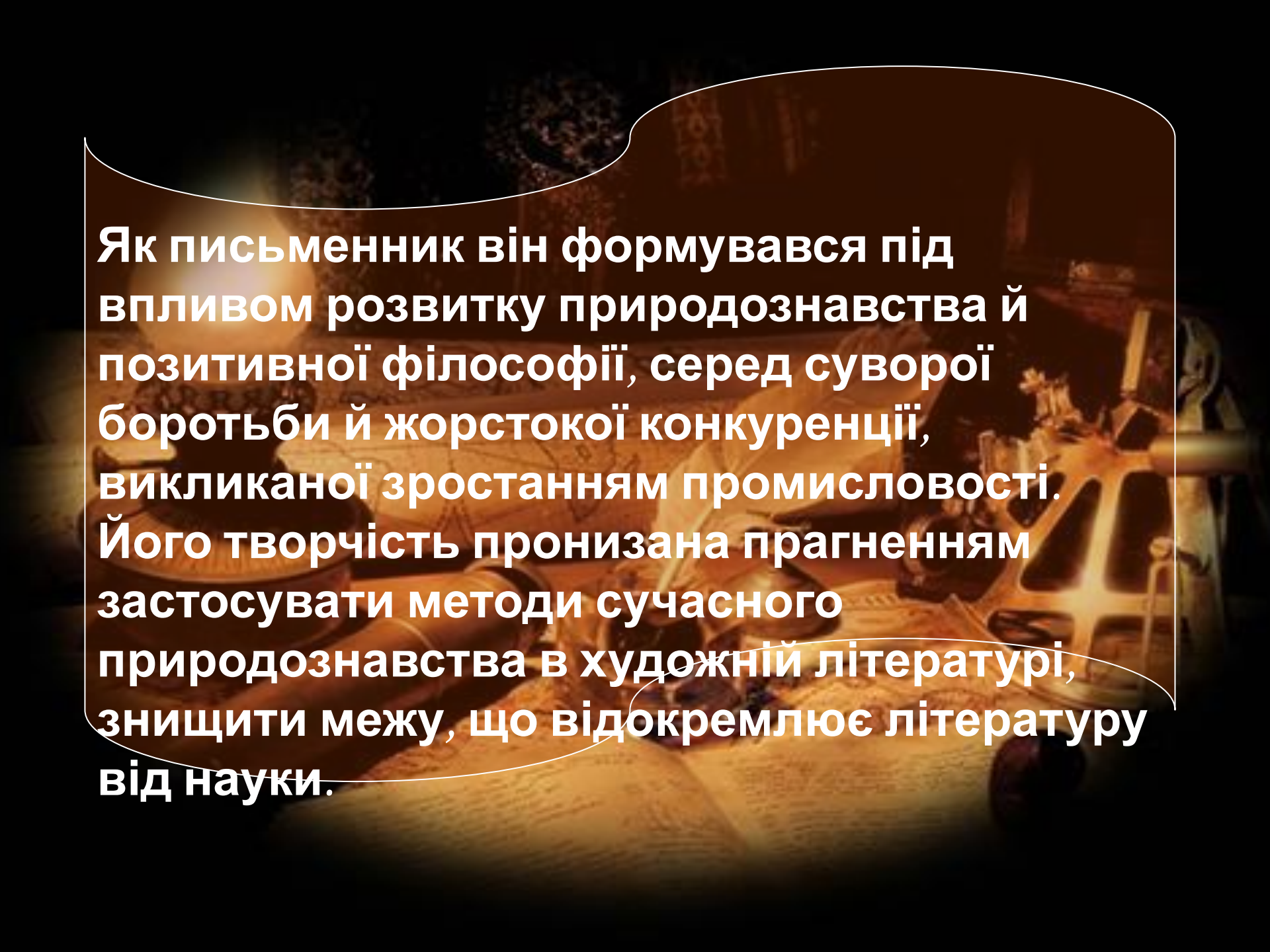
*«Правда нагадує
гіркий напій,
неприємний на
смак, але корисний
для здоров'я.»*

Майбутній письменник народився в м. Турі 20 травня 1799 р. в сім'ї чиновника. Його дід був хліборобом, а батько, колишній селянин, завдяки своєму практичному розуму й рідкісній енергії домогся досить високих на той час для провінції посад помічника мера й попечителя головної міської лікарні. Пізніше Бальзак витратить чимало сил і енергії на те, щоб приєднати до свого

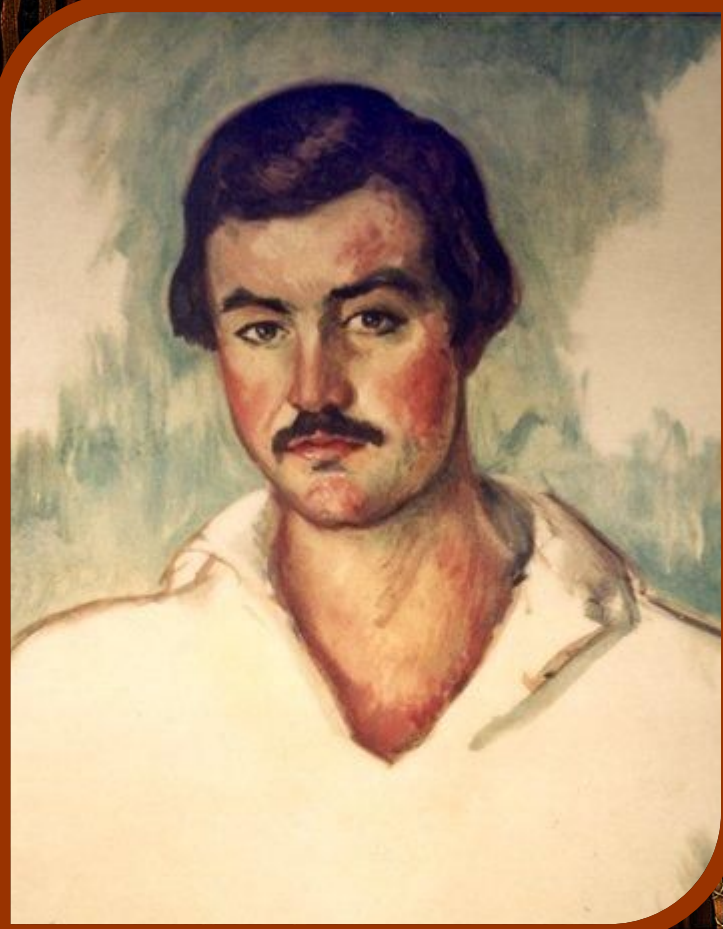
Батько Оноре був автором кількох соціальних праць. Завдяки фізичному вдосконаленню людини й за допомогою досягнень природознавства він мріяв вирішити соціальні й моральні проблеми свого часу. Син успадкував його світогляд і залізну

Як письменник він формувався під впливом розвитку природознавства й позитивної філософії, серед суворої боротьби й жорстокої конкуренції, викликаній зростанням промисловості. Його творчість пронизана прагненням застосувати методи сучасного природознавства в художній літературі, знищити межу, що відокремлює літературу від науки.

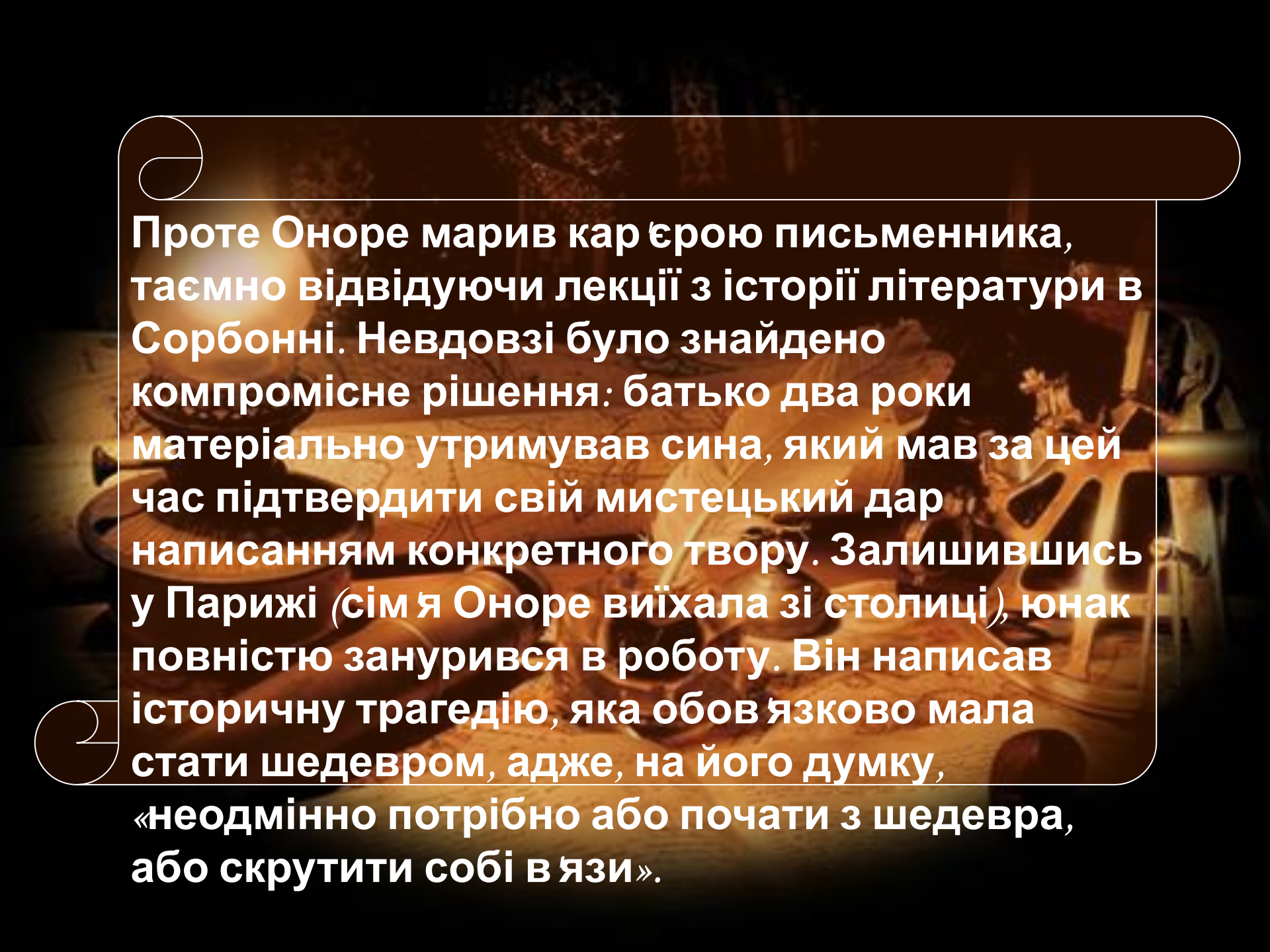
Восьмирічного Оноре батьки віддали на виховання у Вандомський коледж із суворими, майже монастирськими традиціями. Йому доводилося дуже скрутно, хлопець отримав репутацію ледаря (і це майбутній творець понад ста романів!), а за непокірливість часто потрапляв до карцеру. Саме тут він захопився читанням книжок. У коледжі була дуже велика бібліотека, до того ж Оноре діставав праці тих французьких філософів *XVIII* ст., які в такому суворому навчальному закладі були заборонені. У 12 років він

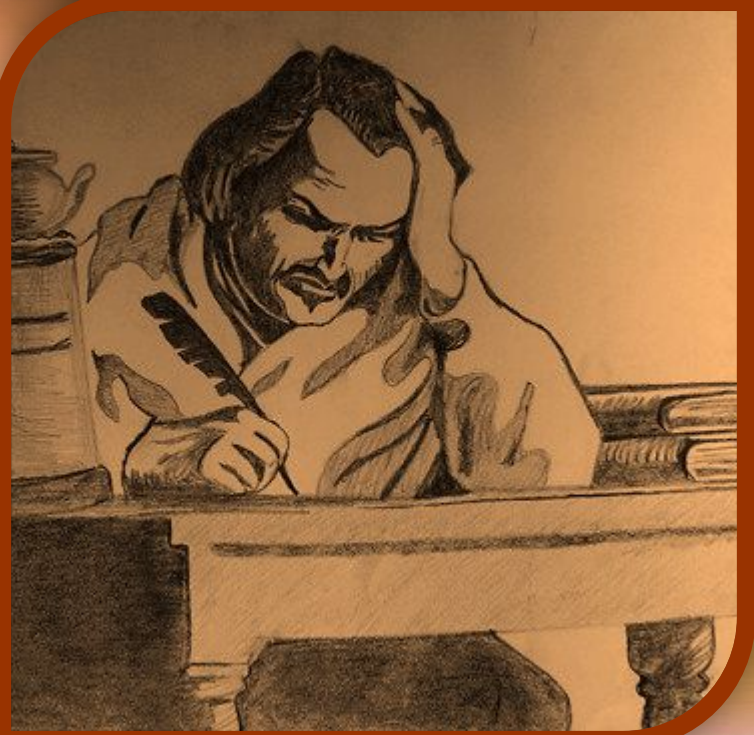

Навчаючись у
коледжі, Оноре
захворів, і батьки
забрали його в
Париж. Вони
мріяли, що син
стане юристом,
тож він закінчив
Паризьку школу
права (1819).
Здобуваючи
юридичну освіту,
Бальзак

одержавно збурив

Проте Оноре мав кар'єрою письменника, таємно відвідуючи лекції з історії літератури в Сорбонні. Невдовзі було знайдено компромісне рішення: батько два роки матеріально утримував сина, який мав за цей час підтвердити свій мистецький дар написанням конкретного твору. Залишившись у Парижі (сім'я Оноре виїхала зі столиці), юнак повністю занурився в роботу. Він написав історичну трагедію, яка обов'язково мала стати шедевром, адже, на його думку, «неодмінно потрібно або почати з шедевра, або скрутити собі в'язи».

Навесні 1821 р. відбувся сімейний іспит на право Оноре займатися літературою.

«Екзаменаційна комісія» одностайно вирішила, що його проба пера не варта жодної уваги, а старий друг сім'ї, викладач ліцею, сказав: «Єдине, що я можу вам порекомендувати, мій юний друже, назавжди забудьте про літературу».

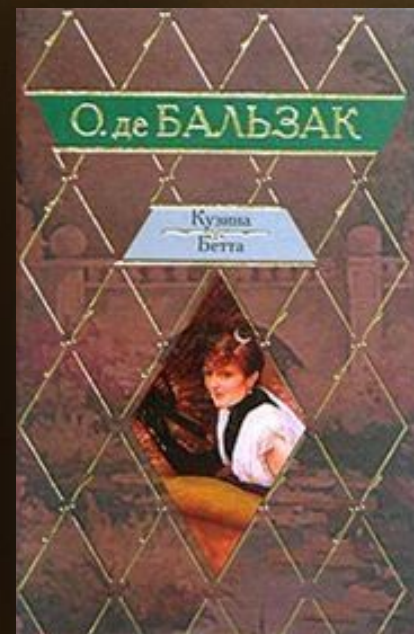
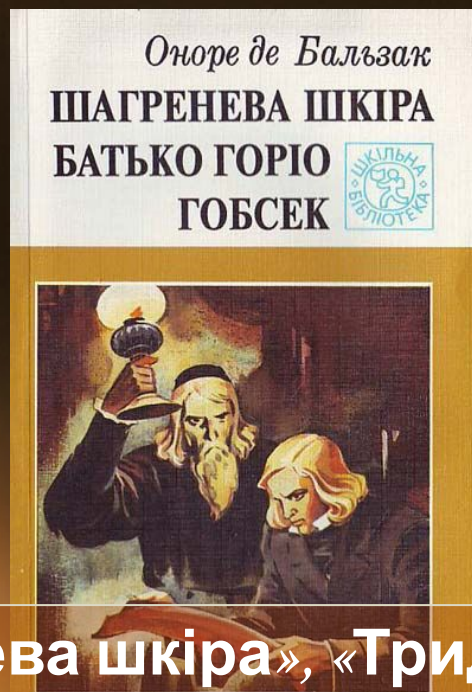
Відтоді Бальзак міг розраховувати тільки на власні сили, у

Щоб якось прожити, він розпочав писати модні тоді готичні, або «чорні», романи (інша назва — «романи жахів і таємниць») і протягом п'яти років опублікував серію творів, які пізніше ніколи не вносив до списку своїх робіт. Проте це не врятувало письменника від матеріальної скрути. Окрім слави, у Бальзака була ще одна пристрасть: він мріяв стати дуже багатим і заради цього здійснював неймовірні комерційні оборудки. Однак і комерсант з нього не вийшов: його «геніальні» плани

Незважаючи на непосильну працю, Бальзак не встигав розплачуватися з кредиторами. Боляче ранило письменника й ставлення до нього офіційної преси, що негативно відгукувалася (особливо після виходу у світ роману «Втрачені ілюзії», де зображений нечесний світ журналістики) про майже кожний новий твір

Романи «Шагренева шкіра», «Тридцятирічна жінка» й особливо «Євгенія Гранде», що опубліковані на початку 30-х років XIX ст., прославили Бальзака, якому більше не доводилося шукати видавців. Однак його мрія про збагачення не здійснилася, хоча він писав багато: іноді по декілька творів на рік. Найвідоміші з них: «Сільський лікар», «У пошуках абсолюту», «Батько Горіо», «Втрачені ілюзії», «Сільський священик», «Господарство хопостяка», «Селяни», «Кузен Понс», «Кузина Бетта».

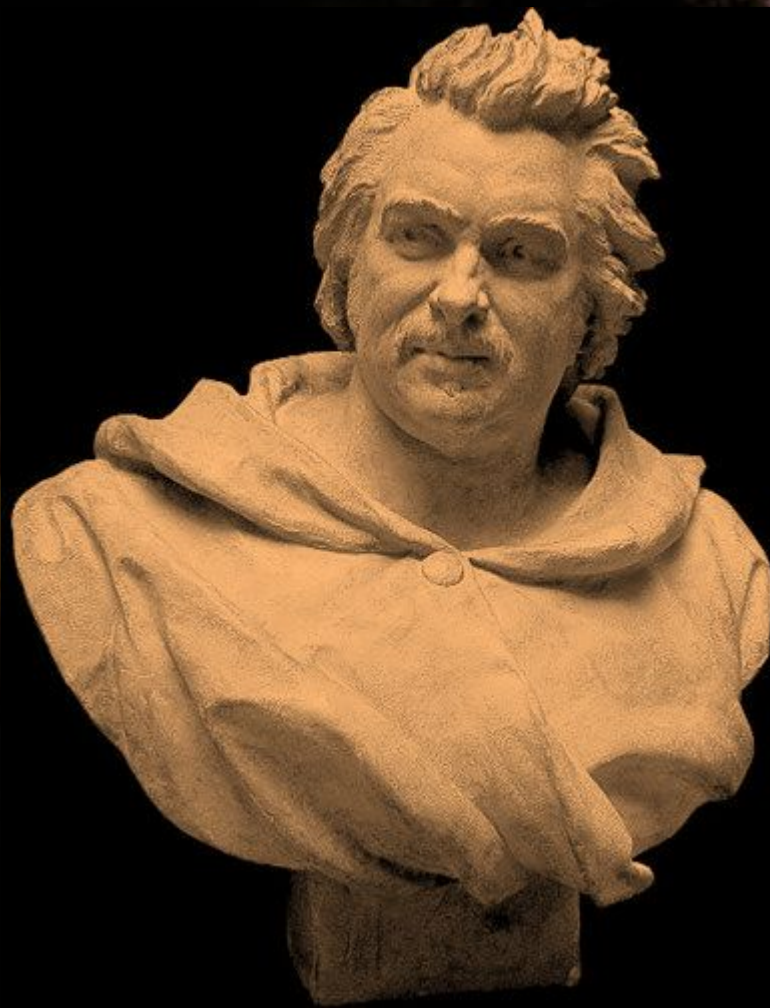

**Жан Батіст
Мольєр**

**Жан де
Лафонтен**

Оноре де Бальзак поширював кращі літературні твори серед широких верств населення Франції. Він запропонував друкувати дешеві книжки, першим задумав однотомні видання літературних праць класиків і опублікував (1825-1826) зі своїми примітками твори Мольєра й Лафонтена.

Незважаючи на творчі й фінансові невдачі, Бальзак упевнено прямував до слави. Він став знаменитим навесні 1829 р., коли вийшов друком його історичний роман «Шуани, або Бретань в 1799 році» про контрреволюційне повстання на півночі Франції. Протягом 1830 р. письменник опублікував майже десяток повістей, що пізніше увійшли до його циклу творів

The background of the slide features a warm, golden-brown photograph. It depicts a stack of several thick, antique books with worn leather covers. To the left, a brass candlestick holds a single white candle. In the foreground, an open book lies flat, and a small, round, silver pocket watch is placed on its left page. The overall lighting is soft and focused, creating a scholarly and historical atmosphere.

Дякуємо за увагу!

Презентацію
підготували
Учениці 10-Б класу
Чубар Діна та Балюта
Дарина